

flytte fra en Havn til en anden, skjøndt det netop er i Samfundets Interesse, at det sker, uden at Skibsfarten indtil Dato har maattet lode derfor gjennem Gebyrer. Derfor kan jeg ikke negte, at det har glædet mig meget at se det Princip fastslaaet her i Loven, at denne Ubillighed for Fremtiden skal bortfalde. Derimod kan jeg ikke skjønne, at man paa Grund deraf skulde komme til en aarlig Udgift af 4,900 Rd., thi selv om denne Sum er Gjen-nemsniitsindtægten for samtlige Mønstringsbestyrere for disse Forretninger udenfor Kjøbenhavn, saa turde det dog være vist, at den foreliggende Lov i meget væsentlig Grad modificerer det Arbejde, som Mønstringsbestyrerne hidtil have havt i den Henseende, og naar det er Tilfældet, forekommer det mig meget ubilligt, at man desuagtet vil betale dem for Forretningerne, som om de vedblivende havde dem i samme Omfang som hidtil. Men selv om man gaar ud fra, at de nuværende Mønstringsbestyrere ikke skulde tabe i Indtægt, forsaavidt et saadant Tab kunde opstaa, idet den nuværende Sportellart kom til Anvendelse for de Forretninger, der fremtidigt paalægges dem, kunde man da ikke udfinde, hvad der overhovedet burde betales for Fremtiden efter den nye Lov, idet man lod dem føre Bogen over de nye Forretninger og anvende de gamle Taxter paa dem og saa spurgte: Hvad bliver det? Som sagt, naar man fritager Mønstringsbestyrerne for en vis Del af deres Forretninger, saa er det ubilligt desuagtet at vedblive at betale, som om Forretningerne bestode i deres tidligere Omfang. Men der er et andet Spørgsmaal, og det er, om det er rigtigt ikke alene for de nuværende Toldofficianters Bedkommende, men ogsaa for dem, der herefter ansættes, at fastholde disse Gebyrer. Der er i den Lov, som indeholder de almindelige Regler for Embedsmænds Lønning, en Bestemmelse, som gaar ud paa, at Embedsmænd ere forpligtede til, uden at der staar Noget derom i deres Bestalling, at finde sig i de Forandringer i deres Embedsforretningers Omfang og Væbskaffenhed, som senere maatte blive bestemte; men denne Bestemmelse er jo aldeles orkesløs, naar man ikke i det her foreliggende Tilfælde kan paalægge en Toldofficiant

at udføre disse mindre Forretninger efter den nye Lovgivning, naar Forpligtelsen til at udføre dem bekjendtgjøres samtidig med, at Embedet opslaaes som ledigt, og altsaa inden Bedkommende tiltræder Embedet. Skjøndt jeg altsaa godt kan forstaa, at man kan gaa ind paa § 8, 3die Stykke, med nogen Modifikation for de nuværende Mønstringsbestyreres Bedkommende, saa kan jeg ikke gaa indse, at det er billigt eller retfærdigt imod Statskassen at lade Bestemmelsen gjælde ogsaa for dem, der fremtidigt ansættes i lignende Bestillinger eller Embeder som dem, der her er Tale om. Dette er kun nogle enkelte Specialiteter, som jeg har nævnet. I det Hele forekommer det mig, jeg gjentager det, at Lovforslaget er et fortjenstligt Arbejde, og jeg skal benytte Leiligheden til at udtale min Anerkjendelse af den loyale Maade, hvorpaa den meget ærede Indenrigsminister i Forening med hans meget ærede Kollega, Justitsministeren, har gennemført den Lov, vi vedtog i sidste Samling. Det er lykkedes de to ærede Ministre at blive enige om netop at gennemføre den Ordning, som vi satte som den principale. At der kan være enkelte Bestemmelser, som man kunde ønske anderledes, er meget naturligt, idet de nemlig findes i selve Loven, og vi jo maatte gaa ind paa enkelte Bestemmelser i Loven, hvorved der toges Forbehold, som vi ikke vilde have havt nødvendig at tage, hvis vi ikke havde havt at kæmpe med den Modstand mod Loven, som vi ifjor havde at kæmpe med. Der er iøvrigt ved Udførelsen af denne Lov fremkommet en Misforstaaelse fra nogle Søfarendes Side, Noget, som den ærede Indenrigsminister er aldeles udflyldig i. Man har nemlig i Formularen til Skibsbemandingslisterne og til de Kontrakter, som derved indgaaes, optaget en Bestemmelse om Mandskabets Ret til at afgaa fra Skibet, der ikke er stemmende med den hidtil brugelige Skik, og da Somme have opfattet denne Formular som lovbindende, skjøndt den selvfølgelig ikke kan være det, og skjøndt det til yderligere Sikkerhed er noteret i Lovtidenden, at det var kun en Formular, og at Enhver kan udstryge deraf, hvad han ikke behøver, saa har dette dog givet Anledning til den Misfor-